

знає постійних змін і поповнень, розвиток якого обумовлюється технічним прогресом і скасуванням цензури. Аналіз сленгу у соціальних мережах показує головну функцію та причину його використання – у спрощеному вигляді та яскраво демонструвати власні емоції та почуття, а також ефективно комунікувати з різними користувачами Інтернету.

Це процес, який потрібно не зупиняти, а детальніше вивчати та підтримувати для подальшого виховування культури усного мовлення та смак.

Література:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови : 250000 / ред. В. Т. Бусел. Київ: Перун, 2005. 1728 с.
2. Зайцева С.В. Інтернет-спілкування як нова форма міжособистісної комунікації / ред. А.М.Поповського. Дніпро: ДНУ, 2012. с. 45–53.
3. Хом'яков В.А. Три лекції про сленг: навч.посібник. Вологда, 1970. 64 с.
4. Ставицька Л.А. Арго, жаргон, сленг. Київ: Критика, 2005. 464 с.

УДК 504.3.054:332.3

Економічні науки

ЕКОЛОГО–ЕКОНОМІЧНОГО ОБҐРУНТУВАННЯ СІВОЗМІН ТА ВПОРЯДКУВАННЯ УГІДЬ, ПРИНЦИПИ І ЗАВДАННЯ

Бойченко Р.В.,

старший викладач

Сумський національний аграрний університет

м. Суми, Україна

Перед суспільством стоїть складне завдання організувати використання земель так, щоб, з одного боку, зупинити процеси деградації ґрунтів, відновити і поліпшити їх, а з другого, - забезпечити підвищення ефективності виробництва за рахунок організації раціонального землеволодіння і землекористування. Воно може бути розв'язане тільки в ході землеустрою, головна

мета якого полягає в організації раціонального використання і охорони створенні сприятливого екологічного середовища, поліпшенні природних ландшафтів і реалізації земельного законодавства.

На сьогоднішній день земельні ресурси України перебувають у досить складному стані. Так земельний фонд України (60,4 млн. га) характеризується високим рівнем освоєності. Питому вагу земельних ресурсів складають сільськогосподарські угіддя, що становить 68,9 % від земельного фонду України.

В Україні земельна реформа торкнулася переважно земель сільськогосподарського призначення. Незважаючи на це практично не розробляються схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних утворень; проекти землеустрою щодо створення нових та впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань; проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь; проекти землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів, що стало головною причиною не завжди раціонального, а деколи і хаотичного перерозподілу земельних ресурсів, недотримання узгодженості еколого-економічних і соціальних інтересів суспільства, порушення екологічної збалансованості і стабільності довкілля та агроландшафтів.

Досвід зарубіжних країн і України показує, що реальним механізмом наведення порядку у використанні земель, впорядкування територій і регулювання земельних відносин може бути тільки землеустрій, в ході якого має забезпечуватися перехід до повного земельного ладу з новими формами господарювання, землеволодіння і землекористування.

Аналіз стану землевпорядного проектування на сучасному етапі вказує на відсутність чіткої програми розвитку землеустрою як на нинішньому етапі, так і на перспективу.

Головною метою організації території сільськогосподарського підприємств є розробка заходів, що забезпечують раціональне використання й охорону земель із одночасним

одержанням землекористувачем максимуму прибутки від господарської діяльності на землі. В основі цього лежить науково обґрунтований проект землеустрою. Він являє собою сукупність документів (розрахунків, пояснень, креслень) по організації території сільськогосподарського підприємства. Проект землеустрою, що забезпечує еколого-економічне обґрунтування сівозмін та впорядкування угідь визначає нову форму організації території, яка повинна сприяти росту ефективності виробництва. Тому в проекті не тільки пропонується раціональна схема використання земель, але всебічно обґрунтовується певне проектне рішення й приводяться докази, що в сформованих природних й соціально-економічних умовах пропонуване рішення є найкращим.

Основними причинами складання проектів землеустрою, які забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозмін та впорядкування угідь є зміни в земельному фонді, що здійснилися після реорганізації господарства, порушення існуючих сівозмін.

З економічної точки зору проект землеустрою повинен знайти найкращу спеціалізацію господарства, сполучення галузей і рівень концентрації сільськогосподарського виробництва, раціональну структуру угідь, посівних площ і систему сівозмін, установити необхідні виробничі витрати на розміщення господарських центрів, трансформацію й поліпшення угідь, розміщення й організації території сівозмін і інших угідь із метою одержання максимальної кількості продукції при мінімізації витрат засобів і праці.

Склад і зміст проекту залежать від природних і соціально-економічних умов, форм землеволодіння й землекористування, спеціалізації господарства, складу й співвідношення галузей, умов розселення, розвитку елементів інфраструктури. Разом з тим у всіх випадках повинно розглядатися певне коло питань, які визначають у цілому процес землевпорядкування.

Отже, основною метою проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь є підвищення інтенсивності й виявлення

резервів росту ефективності використання земель, на основі врахування екологічних нормативів та економічних інтересів землевласників і землекористувачів.

Література:

1. Закон України «Про землеустрій». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15>.
2. Земельний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.
3. Довідник із землеустрою / за ред. Л.Я. Новаковського. – 4-те вид., перероб. і доп. – К.: Аграр. наука, 2015. – 492 с.

УДК 349

Юридичні науки

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ЗЕМЕЛЬ ПРИБЕРЕЖНОЇ ЗАХИСНОЇ СМУГИ

Бойченко Р.В.,

старший викладач

Сумський національний аграрний університет

м. Суми, Україна

Сучасна земельно-правова та еколого-правова доктрина потребує здійснення системних досліджень правового режиму земель прибережних захисних смуг з метою виявлення стану його правового та організаційного забезпечення, визначення доцільності та можливості вдосконалення правового регулювання земельних та екологічних відносин у цій сфері [1].

Відповідно до положень статті 88 Водного кодексу України з метою охорони поверхневих водних об'єктів від забруднення і засмічення та збереження їх водності вздовж річок, морів і навколо озер, водосховищ та інших водойм в межах водоохоронних зон виділяються земельні ділянки під прибережні захисні смуги.

Прибережні захисні смуги встановлюються по берегах річок та навколо водойм уздовж урізу води (у меженний період) шириною: для малих річок, струмків і потічків, а також ставків